

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rasta malo stvari, a nesloga sve pokrvari“ Nat. Pod.

Predplata s poštarinom stoji 2 f., a seljake samo 1 f. za cijelu godinu. Razmerno 1 f., a seljake 50 nov. za pol godinu. Izvan carevine više poštarina. Svaki pojedini broj stoji 6 nov. Nared se šalje kroz poštarsku Naznačnicu. Imo, prezimo i najbližu Poštu valja jasno označiti. Guđo ima više predbrojnika, mogu odgovorno svi predplatiti kroz jednu Naznačnicu, a i List dobivati pod jednim jednim otkom. Komu List nedodje na vrijeme, neka to javi odpravničtu u otvorenu pismu, za koje se neplaća nikakva poštarina, napisav izvan Reklamacija. Tko List prima i drži, ako je pošten, ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIČTVO I ODPRAVNIČTVO

nalaze se

Via S. Francesco N. 4, 1. pižano.

Pisma se šalju plaćene poštarine. Vjesti, dopisi i drugi spisi štampaju se ili u cijelosti ili u izdanku, naime prama svojoj vrijednosti i smjera onoga lista. Nepodpisano se dopisi neupotrebljuju. Osobna napadanja i čisto sukromne stvari nenalaze mjesta u ovom listu. Probičena se pisma uskaju po 5 nov. svaki redak. Uglassi od 8 redaka stoje 60 nov., a svaki redak svuđo 5 novčičah; ili u slučaju opetovanja po što se pogode oglašnik i odpravništvo. Dopisi se ne vraćaju. Uredništvo i odpravništvo, osim izvanrednih slučajevah, ne dopisuje s nikim drugoj, nego putem svoje Listarnice.

Izostao nam je dovoljan broj iztiskakah 1. broja, zato ako se još tko želi predbrojiti na ovaj list, jest uvijek na dobru.

Uredništvo.

Pogled po svijetu.

U Trstu 15. siječnja 1877.

Nikakvih novostih, u nikomu smislu: sve po staru toli kod nas, koli u ostalom svijetu.

Što je ove polovine carstva, to će se skorih dnuh opet sastati carevinsko vijeće, a u Českoj već po tolike pute bili opet izbori u ime rečenog vijeća, u koje Česi neidu te neidu, pak je upravo smiešno ono tamošnje vjekovito razpisivanje izborah. U onoj pako polovini Magjari da izjaviše, da oni nepristaju na nikakvu druga nagodbu nego na onakvu, kakvu će oni. Tim se mora ova naša strana il pokoriti, il prekinuti svako dalje pogadjanje s Magjari.

Iztočno je pitanje postalo baš pravim pitanjem, jer sav svijet pita, što je odanle nova, a nitko nezna odgovoriti ni cigle rieći. Danas bi reći, hoće bit rat; a sutra, bit će mir. Danas su Rusi nadigrali Engleze, a sutra Englezi nasamarili Ruse. Danas se raznosi glas, evo zadnje konferencije; a sutra se počima iz nova dogovaranje evropskih punomoćnikah sa šaljivimi Turci. Metež po metež, a u tom metežu je istina samo to, da Turska nepristaje na nikakve evropske predloge, a evropski punomoćnici da popušćaju te uzmiču pred Turskom, kao glupa djetea pred noćnim strašilom. Ako ovak uztraje, još će ju prositi, da prosti, što su joj toli dodijali!

Je li to nesposobnost, il je to strah, to sam Bog zna. Ali što svi znamo jest, da će Evropa hvirati i propadati, dokle se god konačno nerieši iztočno pitanje. Jer što najviše tlači Evropu i podkapa njezino blagostanje? Ništa drugo nego ona silna sila oruzja i oružnikah, koji toliko troše i trate, a ništa nerade i neprivredjuju. A evo, dokle se nezna tko će i kako će nad iztokom gospodariti, nijedna se država nepouzda je razoružati svoje vojske, jer se jedna boji druge. Neka se pako danas konačno rieši iztočno pitanje, eno odmah oruzja na kljinu, a momakah u polju, gdje rade i pjevaju, a svijet se veseli i raduje negdanjemu obćemu blagostanju. Tko toga nevidi, taj nevidi

ništa na svijetu. Za to mi, buduć iskreni, baš molimo Boga, neka bude gore, da bude već jednom bolje; to jest, neka uzplauti rat, da se već jednom progrije i pročisti ovaj zadosljivi zrak evropejski. Namu treba napredovati u znanosti i blagostanju; dole dakle s Turci, koji nas prieće u tom svjetom nastojanju!

Dokle se u Carigradu na taj način šara i vara, Srbi se i Turci uzprkos primirju kod Negolina biju, a Crnogora pripravlja ratu. Nego o Srbiji se raznose i ovi glasovi, da će ona bez Rusije na svoju ruku sklopiti mir s Turskom, pak da se u tu svrhu ima sastati i narodna skupščina. Duskora ćemo viditi, koliko ima u tom istine; no što mi želimo, jest, da se iztočno pitanje već jednom konačno rieši.

Magjarski djaci u Trstu.

Pod tim naslovom piše trščanski talijanski list „Il Cittadino“ shledeće:

„Je li nije li bilo pametno, što su pestanski djaci zaključili poslati turskomu generalu Kerim-Paši deputaciju, da mu izruči počastnu sablju, nećemo da izpitujemo, buduće je ta stvar već izpitana i osudjena od svega evropejskoga novinstva.

„No bila je prava nesreća za tu deputaciju, što je morala u Carigrad kroz Trst; a još veća, što se imala i nešto ovdje baviti te odputovati po bijelu danu.

„Za nju bi bilo najbolje, kad bi se bila mogla ukreati dobom sovuljah i drugih noćnih životinjah, a još bolje, kad bi bila mogla, došavši na kolodvor, stupiti tiho tiho na parobrod te se sakriti -- makar na dno broda -- da je nitko nevidi, pa ni sami zimorodi, najumjerjenija životinja na svijetu.

„Ali što je bilo, bilo je.

„Junaci magjarskoga turkoljublja odputovaše juće u dva sata poslje podne sa Josipova Ključa (Molo Giuseppino) u Carigrad na jednom Lloydovom parobrodu.

„Nego glas o njihovom dolazku i polazku u rećenu uru bio se raznio u tren oka po cijelom gradu; pa odmah po podne sastale se hiljade i hiljade Trščanah, koji ljube Turčina baš u protivnu smislu nego li Magjari, to jest kao pjesak u očima, da reku *sbogom* tim zastupnikom magjarskoga čustvovanja.

„Magjare, njih 25 na broju, koje je vođio neki odvjjetnik, po svoj prilici veliki govornik, što nalieć kao brat bratu jednomu

ovdje Grku, našem prijatelju, vitezu Jamaru -- čudna slučajja! -- najbrže predvidjajuć, kako će jih pučanstvo nemilo pozdraviti, ili pak po savjetu ljudih, koji poznaju način misljenja pitoma grada Trsta, odoše na brod jedan po jedan, kao nekakvi bjegunaci, bez svoje narodne nošnje i mnogo prije od polazka.

„Nu *sbogom* je morao biti, pa je i bio; i to takav *sbogom*, da ga neželimo nikomu, koji radi jednog il drugog uzroka mora da putuje; tu se čulo vikanje smrt divljakom (morte ai barbari) i zaglušno kruljenje, zviždanje i psikanje, uz bacanje na brod gujiljih linunah i narančah, kao takodjer balotah od blata, te uz hrapavo tuljenje u mornarske rogove sa brodovah, što bijahu usidrani s jedne i s druge strane ključa iliti mola.

„Bijase to svečan prosvjed. Bijase nesto sasvim protivna onomu, što su Magjari doživili, kad su godine 1862. bili u Trstu.

„Dječaci na taj neugodni pozdrav bijahu s početka kao pobijeni, njih 23 na provi, a 2 na krmi od broda; al jih napokon ohrabri strah, pak uzeše izazivati pučanstvo bezobraznim odzdravljivanjem.

„To je bilo hrdjavu, toga radi, da se popravi njihova više prividna nego li prava srčanost, bude dignut most sa ključa, netom odbise dva sata, te tako prekinuto obćenje izmedju broda i svijeta na kopnu. To je bilo baš pametno, jer bi drugačije srdita množina na jedan il na drugi način bila gledala izkaliti svoje srdce, i to sigurno ne u prilog tih siromašnih dječakah.

„Brod se odušne odmah od kraja; da se završi demonstracija, još jednom zaori urnebesno produljeno zviždanje; zatim sastaneci na ključu odoše mirno na objed.

„To vam je gola poviest.“

Dopisi.

Iz trščanske okolice, mj. prosinca.

Kad su se u trščanskoj Okolici dne 10. pr. mj. obavljali izbori za trščanski sahor i gradsko zastupstvo, trščanski su se okolici izkazali u obćo pravi rodoljubi, stanoviti i odlučni za svoje kandidate. Da je zalibože i med njimi koj siromašina, koji je Talijanom za nekoliko patakunah prodao svoj glas, nije čudo, jer takovih ima posruda, i med narodi, koji su najzreliji u politici. — Lukavi Talijani i grdni izdajice Šarenjaci poznadu slabost nevoljice našega kmeta, pak i ovdje u Trstu mislili su, da će naći slovensko kmeto tako sklonjeno na njihova prazna obćenja i novce, kao što ih nadju po Istri. Nu ljuto se prevarise. Čuj već

